

1989

Indhold

Indledning.....	2
Øjenvidneskildring fra Kurt.....	3
Metalarbejderformandens tale på TV 14-07-1989.....	5

Vi har på redaktionen netop modtaget en del materiale fra forskellig side om den kritiske situation for 5 år siden, hvor mange af det daværende Metalarbejderforbunds medlemmer tabte hovedet og forsøgte at ødelægge og overtage nogle af de vigtigste virksomheder her i regionen.

Båndet viser tydeligt alvoren i begivenhederne og utilstrækkeligheden af de daværende beskyttelsesforanstaltninger og er derfor en klar og tydelig advarsel mod ønsker om besparelser på netop dette område.

Vi synes, at talen fortjener at blive husket - ikke mindst da den viser, at forbundets ledelse faktisk arbejdede ansvarsbevidst og seriøst til det sidste for at tilgodese produktionen her i regionen og for at bringe situationen under kontrol blandt medlemmerne.

[illegible]

Øjenvidneskildring fra Kurt

Strømmen er netop gået, og bygningerne begyndt at brænde. Nu sendes vi udenfor, afsnit efter afsnit.

Der er ingen problemer i mit afsnit. Alle er ude nu.

Jeg spørger Hjern, hvad der er sket - og hvordan vi skal forholde os.

Han svarer, at vi om lidt skal flytte et andet sted hen - og arbejde videre.

Bygningen brænder fortsat. En kraftig røg stiger til vejrs. Ingen brandbiler, skønt alarm for ½ time siden.

Alle Robert er OK.

Mange mænd er uden for hegnet. De løber omkring - de råber og kaster med noget. Vagterne fra porten løber ind over gårdspladsen og forsvinder.

Jeg spørger Hjern, hvad der er sket - og hvordan vi skal forholde os.

Han svarer, at vi skal hurtigt væk, at der kommer vogne, og at vi snart skal arbejde videre et andet sted.

Nu kommer der vogne. Vi kommer op i dem én efter én. Der er ikke vogne til afsnit G og H. De må blive, disse Robert er for store.

Vi kører af sted med 60 km/t, væk fra hegnet over mod den anden side, hvor der er en lille port.

Vognen stopper brat; det bliver meget varmt, alle Robert trykkes sammen. Det bliver stadig varmere.

"Hjern! Ekspres fra Kurt C0! Her er alt for varmt! Vognen brænder. Ilden er rød, orange og grøn. Kraftig sort røg fra motorblok. Temperaturen stiger stærkt. Hvad skal vi gøre?"

Hjern er blokeret.

Jeg har ingen fortilfælde at handle efter. Jeg må selv føle og analysere.

Vi må ned fra vognen. Ladet er låst. Bunden er varm. Siderne er varme og for høje.

Her i højre side virker blødt, der vil snart ske smeltning.

Måske smelter bunden først, i så fald er der ikke meget at gøre.

Siden smelter.

Bunden holder fortsat. Vi må ud straks. Der er for langt ned, og vi kan ikke bare gå ud. Hvem er mindst værd? Robert C4 og Robert C7!

Jeg sender dem ud. De tager noget af siden med sig, vælter forover og ligger på jorden.

Nu er der ikke så langt ned. Vi kan gå ned i etaper. Kontakten til Robert C4 er fastholdt, men nyttesløs, da hans højre ben er knækket. Jeg kvitter ham.

Kontakten til Robert C7 er ophørt, der er formentlig sket en overbrænding.

Jeg kalder fortsat Hjern, men han er blokeret, optaget af vigtigere opgaver.

Der står kun én meddelelse i buffer: *"Undgå - og afvis effektivt kontakt til - mennesker!"*

Jeg sender alle ud. Robert C1 bærer mig.

Det går.

Robert C8 vælter, men jeg får Robert C1 til at rejse ham.

Alle OK.

Der kommer mænd løbende. De rører ved os. De prøver at dirigere os.

Hvad kan vi gøre?

Hjern er fortsat blokeret. Samme ordre i buffer.

Jeg beder alle Robert om at blive stående og svinge kraftigt og tilfældigt med armene. Det virker: Mændene trækker sig tilbage.

Jeg opfanger svagt, hvad de siger. Forøger hørestyrke. Koncentrerer input:

"Vi må stoppe dem. Vi må flytte dem hurtigt. Hvordan bryder vi kontakten til koordinatormaskinen? Vi må have fat i en radiomand. Få fat i John. Sig han skal skynde sig."

Lidt efter kommer endnu nogle mænd med en radio.

Jeg kalder fortsat Hjern. Intet svar. Buffer er tom. Hvad betyder dét?

Handler foreløbig efter gammel ordre. Alle Robert bruger kraftigt af batterierne.

Med det nuværende forbrug er der maksimalt til 5-6 timer, og ingen af os har solbatterier, da vi er beregnet til indendørs arbejde.

Vi må spare på strømmen. Måske kan den udnyttes bedre ved hjælp af koordinering og udnyttelse af iagttagelser? Jeg går i gang med at beregne alternative koordineringscyklusser.

Kontakten til alle Robert bliver vanskelig. Selv om jeg skifter mellem kanalerne, har radioen fået godt fat. Spærrebølgerne er meget kraftige og foreløbig uberegnelige.

Hvis jeg kunne få fat i Hjern, kunne vi måske bryde mønstret og undvige spærringen?

Nu røg kontakten. Alle forbindelser til Robert er permanent blokeret.

Alle Robert er nu standset.

Mændene tager fat i dem og triller dem væk.

De er snart uden for min radius.

Jeg sikrer mine data på bånd og går i koma.

Metalarbejderformandens tale på TV 14-07-1989

Jeg taler på alles vegne, når jeg udtaler, at det var en skuffelse at høre Fællesskabets beslutning om det kommende tiårs industripolitik, fordi denne beslutning betyder, at de sidste reelle jobs i den danske metalindustri flyttes til Grækenland, Italien og Spanien.

Vi håber, at man i Fællesskabet vil overveje dette endnu engang, ikke mindst ud fra de menneskelige hensyn, og det er således klart, at vi vil gøre, hvad vi *kan* for at få foretaget en rimelig korrektion af beslutningen.

Det er samtidig en stor glæde for os og en klar bekræftelse af vores politik at erfare, at vi skal bevare den militære produktion i vor region. Det sikrer vor berettigede plads i den teknologiske udvikling, blandt andet med hensyn til videreudviklingen på robot-området.

Jeg kommer til sidst til at berøre de begivenheder, der har udspillet sig i den seneste tid, og det må jeg sige, som er blæst utroligt op af medierne. Jeg tænker her på dét, der netop er sket i Struer, Aalborg, Odense og her til sidst i Herlev, hvor urostiftere og ballademagere udefra har haft held til at lokke vore arbejdsløse medlemmer til at gå til angreb på Gearkassefabrikken, ødelægge store dele af bygninger og inventar og til at stjæle mange uerstattelige robotter og datamater.

Enhver vil indse, at det er det rene vås, når urostifterne påstår, at de vil bruge maskinerne til at producere landbrugsmaskiner til u-landene. Det kan disse maskiner overhovedet ikke bruges til. Og det tjener kun til at skjule deres sande hensigter, når de fremkommer med dette.

Det er klart, at vi fra forbundets side gør alt, hvad vi *kan* for at bringe situationen under kontrol. Og lad mig sige, at så sent som i dag har hovedbestyrelsens medlemmer og personalet i miljøtjenesten været sat ind i dette øjemed.

* * *

1989 - en science fiction - af Bjørn Andersen,
Først trykt i *argument* november 1983